

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 13-01-4700 מדינת ישראל נ' אבולפיה

תיק חיצוני : 23103441723

1

בפני כב' השופטת שרית קריספין-אברהם

מאשימה מדינת ישראל

נגד

נאשם אייל אבולפיה

2

3

החלטה

4

5 בפני בקשה להטלת הוצאות ההגנה בתיק זה, על המשיבה, מכוח הסמכות הקבועה בסעיף 80 (א)
6 לחוק העונשין, תשל"ז – 1977 (להלן – חוק העונשין).

7

8

הרקע העובדתי

9

10 ביום 24.6.12, נערכה כנגד המבקש הודעת תשלום קנס, בגין עבירה על תקנה 110(א) לתקנות
11 התעבורה, שעניינה, חציית כביש שלא בבטחה, מבלי לבדוק את מצב התנועה.
12 המבקש הגיש בקשה להישפט ומועד ההקראה נקבע ליום 23.1.13, אך הוא לא התייצב ונדון בהעדר.
13 לאחר שהמבקש הגיש בקשה לביטול פסק הדין ולאור טיעוניו, בוטל פסק הדין והתיק נקבע
14 להקראה ליום 26.2.13 ובמועד זה, התייצב המבקש בבית המשפט וכפר במיוחס לו בכתב האישום,
15 כאשר לגרסתו, הדו"ח הנו פרי התנכלותו של שוטר שהיה מעורב באירוע קודם עם המבקש ואף
16 נחקר בשל כך במח"ש. עוד טען המבקש, כי מדובר באכיפה בררנית.

17

18 התיק נקבע לשמיעת ראיות ליום 10.6.13 ובמועד זה, התייצבו שני עדי התביעה, המבקש ושני עדי
19 הגנה מטעמו.

20

21 במועד שנקבע למתן הכרעת הדין, ניתן פסק דין בו הוריתי על זיכויי של המבקש מהמיוחס לו בכתב
האישום.

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 13-01-4700 מדינת ישראל נ' אבולפיה

תיק חיצוני : 23103441723

1 לטענת ב"כ המבקש, נוכח נימוקי הזיכוי, יש מקום להטיל על המשיבה, הוצאות הגנתו וכן פיצוי
2 לדוגמה על העוול שנגרם לו.
3 לשיטתו, משקבע בית המשפט כי העבירה שיוחסה למבקש בכתב האישום, לא נעברה כלל
4 ומשנדחתה עתירת המשיבה להרשיעו בעבירה נוספת, כמפורט בהכרעת הדין, יש מקום לחייב את
5 המשיבה בהוצאות, שכן הוכח כי עדי התביעה פעלו ממניעים אישיים, תוך ניצול לרעה של כוח
6 משרתם והפרת אמונים.
7 המבקש עותר לפיצוי גם מן הטעמים של כליאת שווא ותקיפה, אכיפה בררנית.
8 המבקש הפנה בבקשה למספר פסקי דין, לתמיכה בטיעונו.
9
10 לטענת ב"כ המשיבה, אין מקום להטיל עליה הוצאות, שכן היה בסיס להגשת כתב האישום וזיכוי
11 של המבקש היה בעילה של "חוסר ראיות" ולכן, לא מתקיימת במקרה זה העילה של "לא היה יסוד
12 להאשמה" וכן, לשיטתו, לא הצביע המבקש, בבקשה, על "נסיבות אחרות" המצדיקות תשלום פיצוי
13 על פי סעיף 80 לחוק העונשין.
14 כמו כן, טענה ב"כ המשיבה כי המבקש ויתר על האפשרות להעלות טענות מקדמיות, כעולה
15 מפרוטוקול הדיון ובחר לנהל את ההליך במלואו.
16 עוד טענה ב"כ המשיבה, כי בית המשפט לא קבע כי עדי התביעה ניצלו לרעה את כוח משרתם והפרו
17 אמונים, או עברו עבירות של כליאת שווא ותקיפה, כנטען על ידי המבקש וכי לא הוכחה "אכיפה
18 בררנית", כפי שקבע בית המשפט בהחלטתו.
19 לשיטת ב"כ המשיבה, בנסיבות אלה, אין המבקש זכאי להוצאות על פי סעיף 80 לחוק העונשין ויש
20 לדחות את הבקשה.

דיון והכרעה

21
22
23
24 ברע"פ 4121/09, שגי' נ' מדינת ישראל, סקר בית המשפט העליון את ההלכה הנוהגת באשר
25 להטלת הוצאות הגנת נאשם על המדינה, בהקשר להליך בבית המשפט לתעבורה וקבע כך :
26
27 "מנוסח סעיף 80 לחוק העונשין עולות שתי עילות שבהתקיימן עשוי נאשם אשר זוכה בדיון לזכות
28 בפיצוי. העילה האחת, עניינה כי לא היה יסוד להאשמתו של הנאשם, ואילו השניה עניינה בכך
29 שהתקיימו "נסיבות אחרות המצדיקות זאת" ... אולם חשוב להדגיש כי "גם מי שחלף על פני אחת
30 משתי משוכות אלה אינו זכאי לפיצוי אוטומטי. לשון הסעיף קובעת כי בית המשפט 'רשאי (...)

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 13-01-4700 מדינת ישראל נ' אבולפיה

תיק חיצוני: 23103441723

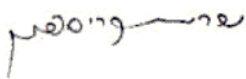
- 1 לצוות כי אוצר המדינה ישלם לנאשם הוצאות הגנתו ופיצוי על מאסרו או מעצרו". . סעיף זה הוא
 2 אתר של איזון בין שיקולים נוגדים. מחד יש להביא בכלל חשבון הנזק שנגרם לנאשם בעקבות
 3 ההליך הפלילי שנכפה עליו... הליך פלילי מביא עמו פעמים רבות גם פגיעה בקניינו של הנאשם,
 4 באשר הוא כרוך ברגיל בעלויות כספיות ניכרות, בין אם על שום הצורך לממן את הוצאות ההגנה
 5 המשפטית, בין אם לאור פגיעה אפשרית ביכולת ההשתכרות של הנאשם, לאורך המשפט
 6 ולפעמים גם לאחריו. מאידך, יש להביא בכלל חשבון את האינטרס הציבורי המשמעותי באכיפת
 7 החוק. לציבור בכללותו יש אינטרס משמעותי כי גורמי אכיפת החוק יעשו את מלאכתם נאמנה
 8 ללא חשש, למען שמירתה של מדינת ישראל כמדינת חוק".
 9
 10 בית המשפט העליון קבע כי: "העילה "לא היה יסוד להאשמה" היא עילה מתוחמת צרה ודוקנית
 11 ביותר. הטוען לקיומה של עילה זו צריך להוכיח "מצב קיצוני של אי סבירות בולטת" בהעמדתו
 12 לדין ולא די בחוסר סבירות סתם .. גישתו של בית משפט זה היא שלרשויות התביעה מרחב שיקול
 13 דעת רחב ביותר בבחינת הראיות, ולכן התערבותו של בית משפט זה בשיקול הדעת של רשויות
 14 התביעה בדבר חומר הראיות תהא מצומצמת מאד, ותתאפשר רק מקום בו העמדה בדבר משקל
 15 הראיות תהא בלתי סבירה בעליל ובאופן קיצוני".
 16
 17 במקרה שבנדון, אני סבורה כי מתקיימת הדרישה של "אי סבירות בולטת", בהעמדת המשיב לדין,
 18 באותו "אופן קיצוני", אליו התייחס בית המשפט העליון בפסיקתו ולראיה, נימוקי זיכוי של
 19 המבקש בפסק דין, תוך הדגש שניתן למניעי העדים בעצם רישום הדו"ח כנגד המבקש.
 20 לטעמי, הוכח כי עדי התביעה פעלו ממניעים פסולים וכי לא היה כל מקום לרישום הדו"ח כנגד
 21 המבקש, קל וחומר מקום בו לא נמצאה בדו"ח תשתית ראייתית לביצוע העבירה שיוחסה למבקש
 22 ולא הייתה כל התייחסות ליסודות העבירה.
 23
 24 באשר לעילה השנייה בדבר "נסיבות אחרות המצדיקות" פיצוי, קבע בית המשפט העליון בפס"ד
 25 שגיא, כי היא: "מתאפיינת בעמימות שנועדה להקנות לבית המשפט שיקול דעת רחב האם יש
 26 מקום להעניק פיצוי לנאשם שזוכה... ישנם שלושה סוגים של נסיבות: נסיבות שעניינן הליכי-
 27 המשפט בכללם; אופי זיכוי של הנאשם ונסיבותיו האישיות של הנאשם (נסיבות חיצוניות
 28 למשפט)".
 29 לטעמי, יש בנסיבות המקרה שבפני, משום עילה גם לפיצוי בשל "נסיבות אחרות
 30 המצדיקות".

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 13-01-4700 מדינת ישראל נ' אבולפיה

תיק חיצוני : 23103441723

- 1 כמפורט בהכרעת הדין, בהעדר תשתית ראייתית מינימלית להוכחת יסודות האשמה שיוחסה
2 למבקש בדו"ח וכאשר גלוי וברור, כי קיימים מניעים נוספים ברקע, שהם היוו את הגורם המכריע
3 ברישום הדו"ח ואופן התנהלות השוטרים. לטעמי, היה ראוי שהמשיבה תימנע מניהול ההליך
4 המשפטי בעניינו של המבקש ומשבחרה שלא לעשות כן, השחיתה המשיבה כספי ציבור לריק.
5 בנוסף, כאמור בפסק הדין, המבקש זוכה זיכוי מלא.
6
- 7 עוד אמר בית המשפט העליון בעניין שגיא: **"בסיכומו של דבר, חשוב לחזור ולהדגיש כי**
8 **סעיף 80 נוקט בנוסח כי בית המשפט "רשאי" לצוות כי אוצר המדינה ישלם לנאשם**
9 **הוצאות הגנתו. המילה רשאי איננה בגדר סרח עודף מילולי מיותר, היא באה לסייג**
10 **ולהקנות לבית המשפט שיקול דעת בגדרי סעיף 80, בו שיקולים רבים מתחרים על**
11 **הבכורה, ולמתן הפיצוי יכולות להיות השלכות רוחב שיש להביא בכלל חשבון"**.
12
- 13 ברי, כי אין חובה על בית המשפט להורות למשיבה לשלם הוצאות הגנתו של המבקש, אך
14 במקרה שבפני, אני סבורה כי הפיצוי אכן מתבקש.
15 עם זאת, אין אני מקבלת בקשת המבקש לפיצוי בגין הליכי כליאת שווא ותקיפה, שכן
16 עסקינן באירועים שאירעו, לכאורה, לאחר שהמבקש הובא לתחנת המשטרה, חורגים
17 מהמסגרת הראייתית של כתב האישום שהובא בפני וקשורים להליכים פליליים אחרים.
18
- 19 משלא הוגשו כל מסמכים מטעם המבקש באשר להוצאות הגנתו, הרי שאני קובעת כי על
20 המשיבה לשלם למבקש סך של 2500 ₪ וזאת בתוך 60 יום ממועד החלטתי.
21
- 22 **המזכירות תשלח עותק ההחלטה אל הצדדים.**
23
- 24 **ניתנה היום, כ"ב אב תשע"ג, 29 יולי 2013, במעמד ב"כ המשיבה בלבד.**
25
- 26
שרית קריספין-אברהם, שופטת